

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg skal takke hr. Thor Pedersen for at gentage den præcise formulering, at hvis der gennemføres grønne afgifter i et omfang, der svarer til denne rapport, vil Venstre ikke deltage i forhandlinger om finansloven for 1996. Det synes jeg er et klart tilsagn, som Folketinget har fået, og derfor vil jeg gerne spørge Det Konservative Folkeparti, om det er enig med Venstre og har samme holdning til, hvordan det her skal håndteres.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Det er klart, at debatten i dag for mit vedkommende ikke vil komme til at dreje sig om de store økonomiske tal og dermed det samlede resultat på finansloven, da det jo er ændringsforslagene, vi skal drøfte.

Da regeringen, og det var før valget, fremsatte sit forslag til finanslov, meddelte finansministeren og de fleste af regeringspartierne, at dette finanslovsforslag lå fast, og da der var et flertal, ønskede man ikke at lave nogen særlige ændringer.

Men vi vil da gerne rose regeringen, for der kom jo ændringer. Selv om den prøvede at overbevise omgivelserne om, at det var det helt rigtige, den havde lavet, er realiteten heldigvis, at vi i dag behandler en lang række ændringsforslag, som er resultatet af en aftale mellem regeringspartierne, regeringen, De Konservative og Venstre. Det er godt, og det skal man ikke have utak for.

Nogle vil måske mene, at Det Konservative Folkeparti ikke fik nok, andre vil mene, at vi fik for meget, men sandheden er, at alle de ændringer, vi fik ind i finanslovsforliget, går i den rigtige retning, nemlig i en borgerlig retning.

Jeg skal prøve at kommentere nogle af forslagene lidt i hovedoverskrifter.

Først til arbejdsmarkedspolitikken: Opsvinget er på vej. Fru Pia Gjellerup sagde godt nok: »Vi har skabt opsvinget.« Det vil jeg nu nok sætte et stort spørgsmålstegn ved, for jeg tror, at vi alle sammen har set, at der ville komme et opsving. Det måtte komme, det kommer udefra, det skal hjælpes på vej, og vi skal sørge for med den finanspolitik og den politik i øvrigt, vi fører herindefra, at vi ikke bremser det. Derfor var der behov for opstramninger, sådan at også f.eks.

arbejdsmarkedet fungerer effektivt. Opsving kan slås ned alene ved et stift arbejdsmarked og gryende flaskehalse, og det er såvel uafhængige som regeringens økonomer også enige om.

At vores dagpengesystem ikke fungerer effektivt, er en offentlig hemmelighed, og at der er behov for gennemgribende ændringer, er åbenlyst. Vi burde i forbindelse med finansloven have taget fat både på adgangen til dagpengesystemet, på rådigheden i dagpengesystemet og på udtræden af dagpengesystemet. Det var regeringen ikke moden til, og det beklager vi, men vi fik dog taget fat på en del, nemlig på det midterste problem.

Selv om mange arbejdsløse længes efter arbejde og også er parat til at tage et arbejde, må vi erkende, at systemet har skabt en gruppe dagpengemodtagere, som er knap så motiverede. Det er synd for dem, der virkelig har lyst til at arbejde, at systemet blokeres både arbejdsmæssigt og imagemæssigt af andre, og derfor var der behov for at stramme op på reglerne for rådighed. Det rammer ikke de virkelig ledige, men det rammer dem, der måske er knap så motiverede, eller dem, der bruger dagpengesystemet til andet end en forsikring mod uønsket arbejdsløshed.

Derfor hilser vi de opnåede ændringer med glæde, og vi håber, at sagen i øvrigt vil modnes i regeringen, sådan at vi også inden for ikke alt for lang tid, når flaskehalsene formentlig begynder at vise sig, kan få taget fat på de yderligere virkelige problemer i dagpengesystemet snarest muligt.

Orlovsordningerne er populære, og det er med god grund. Der er jo ikke noget at sige til, at f.eks. forældre synes, det er en god idé, at de i en periode selv kan passe deres børn. Problemet med orlovsordningerne er bare, at de ikke hører hjemme i et dagpengesystem. De ledige har ikke brug for parkeringspladser i dagpengesystemet uden for ledighedsstatistikken, og i en opsvingstid med risiko for flaskehalse er orlovsordninger i det omfang, vi har set hidtil, til stor skade. Derfor er det rimeligt at nedsætte efterspørgslen. Ved at fremme forholdene for dem, der søger uddannelse, og sætte ydelserne i børneorlovsordningen og sabbatorloven i bedre forhold til kendsgerningerne, får vi forhåbentlig has på en smule af problemerne.

Regeringens ministre og nu også fru Pia Gjellerup – men det blev heldigvis afkræftet – har udtalt, at orlovsordningerne er gjort permanente med forliget. Jeg vil godt for god ordens skyld